

Gràcias, Geriàtrico

Quisiera expresar mi agradecimiento al Hospital General de Granollers, en especial al Centro Geriátrico donde he desempeñado una labor durante un año y un poquito más. Durante ese tiempo he conocido esa parte de nuestro Hospital, que no tiene nada que ver, con el General. En ella existen personas humanas, personal encantador, tanto enfermeros, médicos, admisiones, mantenimiento, cocina, limpieza... son una pequeña familia reunida para tratar con cariño a la Unidad de Convalecencia y Paliativos. En otro nivel se encuentran todos mis abuelos, porque al final, han sido como todos mis abuelitos. A los que están: Carolina, Rosa, Amparo, Asun, Aurora, Salvat, Morató, Valls, Cladellas etc.. y a los que se fueron a descansar después de desempeñar su labor en este mundo terrenal. Gracias por hacerme pasar tan buenos momentos, y en aquellos en los cuales estaba más triste, gracias, por hacerme reír. Voy a echar en falta a esta familia. Gracias a todos, y desde aquí también, a las hermanas carmelitas Vedruna que sin su labor este pequeño rincón del Hospital no sería lo que es.

Jordi Meneses
Granollers

Desde el quiosco de la Corona

Todo trabajo es un esfuerzo y el nuestro como quiosqueros también y por supuesto todo trabajo tiene un merecido descanso de fin de semana de vacaciones. Como todos saben bien, el nuestro es un poco pesado, pues trabajamos todos los días de la semana para dar un servicio lo mejor posible, aunque algunas cosas no dependen de nosotros para que todo llegue en su momento. Desde aquí quiero pedir disculpas por los retrasos en los servicios. Deseamos que esta Navidad sea lo mejor posible para todos con amor y paz. Y si toca la lotería, mejor. Les deseo suerte. Este año cambiamos un poco el horario para estos días de fiesta: Días 22 y 23, abierto; 24, medio día; 25 y 26 cerrado. Este descanso es personal para poder recuperar el estado físico del cansancio. Gracias a todas las personas que ponen de su parte cuando pedimos un favor sea por cualquier motivo necesario a nuestra persona. La persona que agradece no paga, pero agradece de corazón. Gracias cómo no al señor Ángel, que me ha enseñado la terapia de reír y ser fuerte a pesar del frío en

Sobre les assignacions als regidors

La informació publicada a la secció "Hoy Granollers de Roberto Giménez", no descriu en cap cas l'informe fet pel Secretari de l'Ajuntament. Les assignacions als grups municipals són correctes i pactades al Ple entre els diferents grups municipals. L'informe fet pel Secretari de l'Ajuntament no diu que s'hagin de modificar les percepcions dels grups sinó que cal crear una indemnització en favor d'aquell regidor que no té dedicació exclusiva o parcial, segons la modificació legislativa de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, i això en cap cas vol dir un sou. Per tant, les assignacions de l'Ajuntament de Granollers als grups municipals són absolutament legals i les retribucions als regidors amb dedicació exclusiva i parcial també. L'únic concepte a crear de nou són les indemnitzacions dels regidors que no tenen dedicacions exclusiva ni parcial.

Les xifres globals, van ser pactades al Ple de la corporació, de la mateixa manera que qualsevol modificació requereix acord entre grups. Per tant el sistema ni beneficia ni perjudica a cap grup ni a cap partit polític. Els efectes econòmics de l'aplicació de l'informe hauran de ser pactats de nou en el Ple de l'Ajuntament de la mateixa manera que ho va ser l'anterior sistema, que no és necessari posar en dubte sinó només adaptar-lo a la modificació legislativa. Només cal incloure la nova retribució a regidors sense dedicació exclusiva ni parcial. De l'actual consistori es troben en aquesta situació: sis regidors de Convergència i Unió, quatre regidors del PSC, tres regidors del PP i dos d'ERC, per tant el sistema actual necessita una petita reforma no de les percepcions econòmiques dels grups com diu la notícia, sinó de les indemnitzacions individuals que no tenen ni dedicació exclusiva ni parcial.

Alfred Lacasa
Secretari de l'Ajuntament de Granollers

invierno y calor en verano. ¡Feliz año!

Eloisa Martín
Granollers

En Marc Guasch, un amic, un veí...

A la Garriga, i més concretament al barri de c'an Vilanova, ens podem sentir molt orgullosos de tenir un veí molt singular, un bon esportista i un gran campió, en Marc Guasch.

Ja de ben petit, solament amb quatre anys, ja voltava pel barri amb una motoretta i és que ja ho portava a la sang, volia arribar molt alt i no parava d'entrenar, es va fer gran sense perdre mai aquesta gran atracció que sentia per les motos. No ha estat gens fàcil el poder compaginar els estudis, la feina, la família i els amics amb el món de la competició, però en Marc ha demostrat que amb il·lusió i amb força de voluntat es pot aconseguir, sempre i en tot moment recolzat pels seus pares que també han fet tot el que han pogut perquè pogués veure el seu somni fet realitat, estant al seu costat fins i tot en els moments més difícils.

En Marc farà que el nom de la Garriga no solament el coneguin a nivell estatal sinó no que el passejarà arreu del món. Arribar al nivell més alt de la competició com és el Lisboa - Dakar ja és de per si un triomf i una fita prou important, i a la que són molt pocs els privilegiats que tenen la sort de poder accedir-hi, fet que demostra a bastament que realment és molt bo amb la moto i que així li han reconegut finalment.

Competir en la prova més dura del món, al costat dels millors pilots, és un repte i una motivació per intentar posar el seu llistó a dalt de tot, i jo crec fermament que ho aconseguirà, coneixent-lo i veient la trajectòria que ha portat fins ara. A la Garriga tots el recolzem i estem al seu costat per agrair-li l'esforç que està fent i per totes les vegades que ens ha fet emocionar amb les seves continuades victòries, demostrant que és el millor d'Espanya. Esperem que tingui molta sort en aquesta nova etapa que encetarà just començar també l'any.

Jaume Terricabras i Conesa

Conflictos vecinales

Le dirigimos la presente en virtud de la publicación efectuada por su revista en el apartado sociedad del número 2888 de 7 de los corrientes en la cual un vecino de esta ciudad, José Gómez Moli-

nero ha sido condenado al pago de una multa de 190 euros por insultos a la autoridad.

Tal como indica el Sr. Segovia, el trato con el que este Sr. está acostumbrado a presentarse ante cualquier persona que no opine o sea de su mismo parecer es el de proceder a insultar y menospreciar a la misma, tal como ha ocurrido también en nuestro caso.

Debido a unos problemas existentes en la comunidad de vecinos en la que residíamos sita en Avda. Sant Esteve núm. 39 de esta ciudad y de la cual él también es copropietario, el mismo argumentaba su defensa en manifestar que mi esposa en varias ocasiones, teniendo en nuestro poder una cinta magnetofónica grabada con autorización de toda la comunidad, en la que se comprueban dichos insultos.

No hemos sido los únicos afectados, ya que como es de ver en las propias actas de la comunidad, este Sr. ha actuado de la misma forma con otros vecinos que han pertenecido a la junta con el cargo de presidente, secretario, e inclusive vecinos que le recriminaban su actitud.

En la actualidad, nos hallamos en un proceso judicial, y a resultados del mismo, tenemos la intención de proceder a presentar querrela criminal contra el citado José Gómez por una serie de irregularidades existentes en la comunidad, y que sin duda pondremos en conocimiento de su revista por si Vd. desea poder publicar la noticia.

Ante ello, y a la vista del citado artículo, ponemos de manifiesto que efectivamente como indica el citado Sr. Segovia, no dudamos de su palabra sino muy al contrario de las manifestaciones que puede efectuar José Gómez Molinero.

Sin otro particular, le saludan atentamente.

Félix Llopart Gómez y
Concepción Portell Batlle

Una manca de ètica i estètica

He sigut fora una setmana i quan he tornat al meu poble, l'Ametlla, m'he trobat amb un escut lluminós al bell mig de la rotonda d'entrada. Si des de l'Ajuntament pensaven coronar l'espai amb aquell escut, per què encomanar a l'Albert Calbó aquella meravellosa escultura de la que ens sentim molt cofois els ametllatans? Espero que qui en sigui responsable tindrà la delicadesa d'enretirar-la i buscar-li un lloc més escaïnt. Deixar-ho així, és una manca d'ètica i estètica força grollera. Em sembla de mal gust tancar aquella bonica imatge visible des dels quatre costats.

Montserrat Ponsa
L'Ametlla

